

Omhu at varetage Toldlovforslagenes Udformning.

I forrige Uge blev der i dette høje Ting talt meget om Valuta, og jeg skal ikke i Dag fortsætte dermed, men kun til Slut sige, at hvis den høje Regering virkelig fuldt ud erkender den foreliggende økonomiske Situations Alvor og sit Ansvar overfor denne, maa Konsekvensen heraf blive, at der af Regeringen bliver fremsat nye Forslag til Afhjælpning af Vanskelighederne.

Om end det foreliggende Forslag, som sagt, ikke fuldt tilfredsstiller mine Meningsfæller og mig, vil vi dog, som Forholdene er, medvirke til dets Fremme og Vedtagelse her i Tinget.

Brandes: Det foreliggende Forslag kommer fra Folketinget til Landstinget om ikke enstemmigt vedtaget, saa dog vedtaget med et ganske overvældende Flertal og saaledes, at de fire Partier i Folketinget alle har stemt derfor. Dette er for mig tilstrækkelig Grund til at anbefale det til Vedtagelse ogsaa i det høje Landsting, idet jeg anser et saadant Forslag, som er af rent finansiell, ja, næsten kun af fiskal Karakter, for at være et saadant, som det høje Landsting i og for sig ikke kan modsætte sig, naar Folketinget har givet sin Tilslutning. Men naar jeg har sagt dette og altsaa baade opfordrer mine Meningsfæller til at stemme for det og naturligvis ogsaa selv vil stemme for det, maa jeg have Lov til at tilføje, at jeg gør dette uden mindste Glæde. Jeg tror, at jeg i saa Henseende er ganske ens stillet med den højtærede Finansminister. Vel anbefalede han Forslaget til det høje Ting, men, forekommer det mig, dog med saa meget Forbehold og i en saa trykket Stemning, at jeg kan begribe, at dette hørte ikke til de Forslag, han som Minister i og for sig ønskede at fremme, og selv om den højtærede Finansminister var en Smule flov ved at forelægge Forslaget, vilde jeg finde det overmaade menneskeligt, fordi den højtærede Minister, hvad han jo ikke behøver at erindre os om, som følger med i det høje Tings Forhandlinger, for saa nylig rejste mange Indvendinger mod de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget.

Forslaget fremførtes den Gang af Finansminister N. Neergaard som et Valutaforslag, og jeg er enig med den højtærede Minister i — var det ogsaa den Gang, for saa vidt som jeg stærkt betonede —, at som Valutaforslag havde det overmaade ringe, om overhovedet nogen Betydning. Jeg kan ikke heller lade mig overbevise om, hvad det ærede 14de tingvalgte Med-

lem (Tvede) nu udtalte, at man var vis paa, at naar en Vare fordyredes, blev derigennem Efterspørgselen ringere, og saa anvendtes der mindre til Indkøb af Varen. Nej, det er ikke nødvendigt; de Personer, der køber den paagældende Vare, kan komme til at anvende akkurat det samme Beløb dertil, som tidligere blev anvendt, da Varen var billigere. Men dette skal jeg lade ligge. Ligeledes skal jeg lade ligge Spørgsmaalet, om det er Luksustoldbestemmelser, vi her har at gøre med. Den højtærede Minister, som var enig med mig i, at det ikke var nogen Lov af valutamæssig Betydning, den Gang den Lov, som vi nu behandler et Tillæg til, forelaa for det høje Landsting, mente dog, at de paagældende Varer i alt Fald for en Del kunde falde ind under Luksusbegrebet. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister endnu har dette Standpunkt — han nævnte, hvad jeg sætter Pris paa, ikke dette Forhold ved Forelæggelsen af Lovforslaget her i Tinget —, men jeg maa sige, at efterhaanden er dog Luksusbegrebet blevet saa svævende, at man vist overhovedet ikke mere kan anvende det. Dertil kommer oven i Købet, at Luksus, ja, det er noget, som man vel maa ønske, at en stor Del af Befolkningen efterhaanden faar Midler til at opnaa, naar denne Luksus da ikke er af den mest skrigende og mest urimelige Beskaffenhed.

Altsaa, jeg sætter Pris paa, at den højtærede Finansminister har nævnt Lovforslaget som et for ham anbefalelsesværdigt Forslag, fordi det vil skaffe Penge i Statskassen. Det var netop det, jeg tillod mig at anføre, den Gang det lignende Forslag var for her i Januar Maaned: at det var utvivlsomt Bestemmelser, der vilde skaffe en endog meget betydelig Indtægt i Statskassen. Dette er nu ogsaa den højtærede Finansministers Opfattelse, og derfor forelægger han Lovforslaget. Jeg kan kun sige dertil det ene, at det er en meget forsigtig Finansminister, der saa forelægger dette Forslag, for det er umuligt for Finansministeren i Øjeblikket at vide med Bestemthed, hvorvidt han nu ogsaa i Finansaarets Løb kommer til at trænge til de 10—11 Millioner — jeg tør ikke sige Tallet nøjagtigt, det forekommer mig heller ikke, at den højtærede Finansminister nævnte et bestemt Tal —, som vil udbringes gennem denne Lov; i Juni Maaned kan man intet vide derom. Naar den højtærede Finansminister som Begrundelse sagde, at han havde været opmærksom paa, at der var en Del Udgifter, som endnu ikke var afholdt, men som i Virkeligheden hørte til det fore-